78ste Jaargang — Nr 33

Zaterdag 13 Augustus 1932.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincienieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.50
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan één inlasseling, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ GOILER
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGNIERENWAL,
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84858.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

O. L. V. Hemelvaart

Maandag viert de H.Kerk de verheerlijking van Onze Lieve Vrouw, die zonder de algemeene verrijzenis af te wachten, met ziel en lichaam in den Hemel verheven is. Op het einde der wereld, als Jezus-Christus iedereen in het openbaar volgens zijne verdiensten zal oordeelen, zal iedereen ook uit het graf opstijgen, en, zooals ons katholiek geloof ons voorhoudt, met hetzelfde lichaam, dat hij gedurende zijn tijdelijk leven bezield heeft, voor den rechterstoel van onzen Goddelijken Zaligmaker verschijnen. Degenen die door hun heilig leven hier op aarde hunne ziel met Christus zullen vereenigd hebben, zullen dan voor altijd in ziel en lichaam met genuchten overladen worden, en, gelijk Jezus Christus beloofd heeft, dan zullen zij in het rijk der Hemelen als koningen en prinsen boven geheel het menschelijk geslacht prijken en regeeren. Aan Maria is die beloning reeds korten tijd na haren dood te beurt gevallen, en eene buitengewone glorie bekroont haar voorhoofd, omdat zij als Moeder Gods op eene bijzondere wijze met Jezus Christus vereenigd geweest is. Maria is nu de Koningin der Engelen en der Maagden ; zij is de Koningin van alle heiligen, en gelijk het rijk van haren Goddelijken Zoon, zal ook haar rijk in der eeuwigheid schitteren als het rijk der zaligheid en der liefde.

* * *

Het feest van O. L. V. Hemelvaart is het grootste der feesten die aan de H.Maagd toegewijd zijn, en in ons katholiek vaderland wordt het dan met een buitengewonen glans omgeven. In steden en dorpen doorkruist haar standbeeld onze straten en wijken : en het is eene oude en christene gewoonte haar beeld te doen dragen door de jonge dochters die, door hunne zedigheid en zuiverheid, de deugd van hunne machtige beschermster trachten na te volgen. Al de parochies zijn in volle feest ; in elke familie viert men ook het naamfeest van Moeder, vrouw of dochter, die als doopnaam den naam van Maria ontvangen hebben, en dank aan onze christelijke zeden smaakt men het zuiver genoegen de verheerlijking van onze hemelsche Moeder en hare krachtige bescherming in iederen huiselijken kring te mogen roemen en vieren. In die familiefeesten voelen wij tot in het diepste onzer ziel dat wij niet alleenlijk voor een tijdelijk, maar ook voor een eeuwig en bovennatuurlijk leven geschapen zijn ; dat onze gezichtender dus niet bij een vergankelijk bestaan beperkt is, maar zich tot een eeuwig en hemelsch leven uitstrekt. In dat schooner en beter vaderland zullen wij die verhevene goederen bekomen, die het menschelijk oog nooit gezien heeft, die het oor nooit vernomen heeft en die door het menschelijk hart noch vermoed noch uitgedacht worden.

God beware altoos bij onze Vlaamsche en katholieke bevolking dat krachtig geloof, en die zuivere, christene zeden ! Moge de H.Maagd altoos hare kinderen van alle kwaad vrijwaren.

* * *

Wij weten wel dat er tegenwoordig vele vijanden ons duurbaar Geloof aanvallen, en dat het bederf, onder een verraderlijk masker verdoken, tot in onzen huiselijken heerd zoekt in te dringen. Slechte voorbeelden, ongeloovige en zedelooze drukwerken, allerhande aanlokkingen tot het kwaad vindt men eilaas ! overal ; maar wij weten ook dat de kostbare erfenis van ons Geloof en van onzen Godsdienst, die wij aan onze kinderen ongeschonden moeten overlaten, altijd nog in goede handen rust, en dat de afstammelingen onzer heldhaftige voorouders nu ook nog bij alk gevaar en bij elken aanval van het ongeloof hunnen krijgskreet zouden laten hooren : « Pro aris het focis », dat wil zeggen : voor eigen haard en eigen altaar ! Voor God en Vaderland !

Wij weten nog dat de stoffelijke bezorgdheden naar geld en goed ons hart zeer dikwijls van de eeuwige goederen trachten af te trekken en dat daarom vele ongelukken te vinden zijn, die voor een tijdelijk voordeel gereed zijn hunne ziel, de ziel hunner kinderen en hun eeuwig geluk te verkoopen. Judassen zijn er altijd geweest en de H. Kerk heeft van het begin af moeten betreuren over de zwakheid en het verval van eenige harer kinderen. Maar God zij dank, indien de vijanden onzer ziel, socialisten of liberalen, met ijdele beloften van gelden en goud schermen en ons naar ons verderf trachten mede te slepen, dan weten wij steeds tegen hunne valsche leugens onze ser en ons Geloof te bewaren. Jezus-Christus heeft gezegd : Zoekt eerst en vooral het rijk der hemelen, en het overige zal er u bijgegeven worden. Zijn woord is onfaalbaar, en moet eeuwig waar blijven. Om hier reeds op aarde het waar en innig geluk te smaken, dat aan Gods vijanden immer zal ontzegd blijven, is het noodig aan God te geven hetgeen aan God toekomt, en onze geestelijke belangen altijd boven onze stoffelijke belangen te stellen. Tegen de waarde onzer ziel kan niets opwegen, want zij is met het goddelijk bloed van onzen Zaligmaker afgekocht.

Moge het feest van O. L. V. Hemelvaart die groote waarheden steeds dieper in het hart onzer katholieke bevolking inprenten ! Met de bescherming onzer hemelsche Moeder zullen wij dan altijd meer en meer ons christen geloof waardeeren en er getrouw aan blijven voor God en Vaderland.

EEN PROEFDAG VOOR ONZE KATHOLIEKE ACTIE

Verleden Zondag heeft katholiek Tongeren met groote belangstelling den congresdag der Katholieke Jeugdactie in Limburg kunnen beleven. Zoo'n dag, met zijn verschillende manifestaties, is een ware proefdag.

In zich stemt het verblijdend dat er, waar die actie van nog zoo jongen datum is, een bepaald flinke deelname aan den congresdag kan worden vastgesteld. Inderdaad, het vuur dat Christus op de wereld heeft gebracht, begint hier op bepaalde punten merkbaar weer eens te branden. Moge het snel al hooger oplaaien, tot verwezenlijking van wat op een schilddoek werd rondgedragen : Christus Koning overal !

Juist, overal ! En dan kunnen we niet anders dan vurig wenschen, dat behalve den getalbloei dier organisaties, zoo vol belang voor de toekomst, op de allereerste plaats de zuiver Katholieke idee van Christus Koning aanwinne en zich verbreide. « Leve onze Bisschop ! » droeg een ander schilddoek tot opschrift, en zoo hoort het. Hier nu juist stond Tongeren verleden Zondag weer eens voor een probleem, dat niet alleen ter volmaking, maar zelfs voor het bestaan der ware Katholieke actie dringend verheldering en oplossing behoeft. Wat stelde de verbaasde Tongersche bevolking vast bij het rondtrekken van den geestdriftigen stoet ? Buiten het zingen van actieliederen werd er in hoofdzaak dermate gevlaanderd, gevlamingd en gevlaamscheleeuwd — terwijl hier en daar een blauwvoet er tusschendoor vloog — dat de oprecht goedgezind deelnemende Katholiek wel moest gaan meenen, dat de redding der maatschappij in Christus en de zaligheid der zielen met het beleven van Vlaanderen in ons en in ons geloof staat of valt. En met pijnlijken, benauwden schrik denken wij dan aan onze vaderen, waarvan wij meenden dat zij « ons met het teeken des geloofs waren voorafgegaan en dat zij slepen in den slaap des vredes », maar die, helaas, verstoken zijn gebleven van den leeuwendans en den goeddendag, en dus, God beware ons ! het ware licht misschien niet hebben gekend ! Waren zij slaven van den vorst der duisternis en hebben zij geen deel gekregen aan de glorie in 't Rijk van Christus Koning ? De vraag is inderdaad ontstellend. En als wij dan deemoedig luisterend naar het woord van onzen zoo geliefden Bisschop — leve onze Bisschop ! was het opschrift — geen letterzeeren zelfs van Vlaanderen en Vlaming, en enkel « ons dierbaar Limburg » over zijne lippen hoorden komen, zouden wij dan het spoor niet vast bijster worden ? Want wie naar ietwat Vlaamschen trant vooral uitwendig zinnelijk en niet wezenlijk, en naar hedendaagschen, eigenzinnigen trant enkel menschelijk en niet met het Kerkelijk geloof oordeelt, en wie dan onzen geliefden Herder alleen stelt tegenover de massa, die moet zich wel verbijsterd afvragen, of onze Kerkvoogd het begrip en het eerst noodige onze Katholieke actie voor Christus nog verstaat.

Maar neen, Goddank neen ! Wij zijn Limburgers, met koel hoofd en met het oudste katholiek geloof in België. Wij oordeelen met gedachte en hebben zelfs in de roerige zestiende eeuw aan geen protestante neigingen en beeldenstorm geleden. Wij weten dat onze Bisschop niet het ambt vervult, zich zelfs door honderd organisaties op sleentouw te laten nemen, en dat hij de leider is van al wat hier onder Katholieken naam werkt en roert. Zijn woord is dus het onze.

En in dat woord, dat hij in vereeniging met den Paus ons herhaaldelijk toestuurt, wenschen wij onze Katholieke actie, tot haar zuivering en krachtigen bloei, deze drie leuzen, die de Kerk heden alom verkondt : « tegen het materialisme en socialisme, tegen den opstand, tegen het nationalisme ! », « voor het geestelijk Rijk van Christus, voor het gezag, voor het vaderland ! »

Zóó zal deze proefdag nuttig en vruchtdragend zijn.

't Liedje is uitgezongen

De tijd, dat de socialisten over een ijzeren tucht beschikten, om hun roode troepen te leiden als een kudde vee, behoort tot het verleden.

Anseele, vroeger een proletair, maar nu rijk man, heeft zijn « ijzeren arm » ziek veranderen in een leemen arm. Dat kan hem overigens weinig schelen. Zijn oogst is binnen, maar zijn slaven moeten nog altijd werken, « voor 't welzijn der partij ».

De socialisten koochenen niet meer dat zij hun macht over hun gesyndikeerden kwijt zijn en dat ze, in plaats van gehoorzaamd te worden, over boord gegooid worden. De tucht in de partij, die veertig jaar lang duurde, is veranderdl in tuchteloosheid. De roode menners liggen voortaan gebonden als een kalf.

De roode gazetten, die in het begin der woeling alles meenden te zeggen te hebben, hebben hun bluf weggelaten. Zij zwijgen als vermoord over « hunne tucht » die hen ijzersterk gemaakt had. Die vroeger in de roode partij knechten waren, zijn nu de meester, en hun vroegere meesters doen zij nu voor hen den knie buigen.

Allen aan den arbeid, riep Vandervelde en Cie over veertien dagen. Wij hebben gezien en zien nog hoe dat ordewoord gevolgd werd.

De roode kopstukken hebben iets moeten hooren, dat hen nog duizelig maakt : voortaan stemmen wij voor de socialisten niet meer, maar wel voor de communisten.

Wat straf voor al die rijk geworden menners, die tot onlangs op hun macht hoovaardig waren als 'n pauw. De roode leiders zijn een staf geworden zonder troepen, omdat ze niet de belangen van die troepen behartigen, maar wel de hunne. Het bewijs ? We herhalen het : dat er onder de talrijke roode kopstukken niet één meer te vinden is, die in 't geld niet zwemt. De partij der « proletairs » telt tegenwoordig veel rijke bourgeois in haar schoot.

De socialistische leiders stauwden altijd op tucht aan in hun tegenpartij, maar stuwden tot opstand en ongehoorzaamheid aan en tuchteloosheid in fabrieken en werkhuizen, om de bazen en patroons ten onder te brengen.

Anseele en Cie zaaiden zoo wind, maar zij hebben er nooit aan gedacht dat ze storm gingen maaien.

Waar de roode leiders zich goed op toegelegd hebben, is hand aan hand te gaan met de vrijmetselaars, om den werkman het laatste greintje geloof uit het hart te rukken. Dat was hun hoofddoel en de stoffelijke welstand voor de werkleden kon hun weinig schelen. Hoe dikwijls hebben ze niet geschreven : noch God, noch Meester !

Ze hebben hunne straf : ze worden niet meer als meesters erkent. Stekeblind is hij, die het niet ziet. De socialistische partij, die enkel op volksbedrog steunde, heeft, evenals de liberale partij, haar tijd gehad. Zij is op een keerpunt, dat naar ondergang leidt.

Het is te hopen dat veel, veel volgelingen der socialisten eindelijk de oogen zullen openen en zonder aarzelen verklaren zullen: bij de socialisten deugt het niet, maar bij de kommunisten is het nog slechter. Onze plaats is onder de vlag, die wij nooit hadden mogen verlaten.

De katholieke partij heeft inderdaad al onze belangen ter harte genomen, en onder hunne vlag zullen wij terugkeeren, om beschermd te zijn tegen het bedrog der socialisten en het geweld der kommunisten.

Voor ons werklieden is maar één weg, om zedelijk en stoffelijk het betrekkelijk geluk te vinden : die weg is deze, welke naar de katholieken leidt.

De Index zet zich vast

Voor de eerste maal sedert langen tijd is de index in de maand Juli niet veranderd: hij blijft 708 staan, als in de maand Juni.

Van waar die stabilisatie ?

Zij is toe te schrijven aan gedeeltelijke bewegingen in tegenovergestelden zin.

In het arrondissement Brussel stelt men een afslag vast van ten minste zes punten ; in de provincie Luik boekt men eene daling van 3 punten.

Integendeel heeft men een opslag van 4 punten in de provincie Luxemburg.

Die verschillen spruiten ongetwijfeld voort uit de ongelijkheden tusschen de prijzen der boter en der eieren, die merkelijk van markt tot markt veranderen. Het is ook waarschijnlijk dat de groote centra vroeger en sterker de strekking tot dalen gevoelen, zooals eertijds die van het stijgen.

In Juli heeft men den grooten afslag op de aardappelen, wat natuurlijk te wijten is aan den nieuwen oogst, die dit jaar veel belooft.

De eieren zijn daarentegen opgeslagen ; zij hebben eene algemeene verhooging van 1.5 punt veroorzaakt.

De boter slaat ook op. Al deze bewegingen behooren tot het seizoen.

Wat oprecht aardig voorkomt: het vleesch slaat op, vooral het zwijnsvleesch slaat op, dat gemiddeld 75 centiemen het kilo duurder geworden is. Men begrijpt dien opslag niet, als men weet dat de toestand van de veemarkt ten voordeele van den boer niet is.

De hoofdzakelijke afslag der kleinprijzen gaat voort, maar de strekking vermindert toch aanzienlijk. Men moet zich niet meer verwachten aan een aanzienlijken teruggang als die van den laatsten Herfst en Winter.

Het blijkt meer en meer dat die snelle achteruitgang het gevolg was van het Engelsch pond.

De vreemde index-numbers hebben hetzelfde voorkomen als de onze.

De levensduurte zet zich vast, voornamelijk in Duitschland en Engeland.

Wat België betreft, binnen twee, drie maand zou het wel voor een index kunnen staan, die lichtjes naar de daling gaat. Deze zal misschien onbeduidend zijn. Dan zal de gewoonlijke opslag van de Herfst komen, nochtans in een minderen graad.

Indien de kleinprijzen van groot belang zijn, toch zijn de grootprijzen bijzonder waard in acht genomen te worden, uit het feit dat hunne strekking een kostelijk teeken is voor wat de evolutie der krisis betreft.

Sedert een tijdje zoekem deze grootprijzen naar stabilisatie. Indien die stabilisatie zich handhaafd, is een voorzichtig optimisme niet uitgesloten.

Het is dus een waar genoegen te mogen zeggen dat de grootprijzen voort stabel blijven en eene strekking naar meer vastheid hebben.

In de Vereenigde Staten stelt men sedert veertien dagen een aanlijk verhoogen vast,

BUITENLAND

RUMENIE.

Gruwelijk familiedrama. — Men meldt uit Bucharest dat een gruwelijk drama in het dorp Ekulany plaats gehad heeft :

Een der inwoners had zich met zijn vrouw naar een bruiloft begeven en zijn drie kinderen, een 13 jarige dochter en twee zonen van 12 en 15 jaar, thuis achtergelaten.

Bij het spelen kregen de broeders twist met elkaar. De oudste broeder nam een hamer en sloeg zijn jongeren broeder dood. Hun zuster werd door het gebeurde krankzinnig.

Toen de ouders terug keerden en hun overleden zoontje vonden, sloeg de vrouw in haar wanhoop de hand aan zich zelf.

De dader, die intusschen gevlucht was, werd later in een vijver bij het dorp verdronken gevonden.

AMERIKA.

De invloed der Pauselijke Encyclieken. — Cardinaal Hayes, aartsbisschop van New-York, heeft het H. Doopsel toegediend aan een der meest beroemde moderne geleerden van Amerika die voorheen bekend stond om zijn communistische theorieen. De bekeerling verklaarde dat hij door het lezen van de Encyclieken Rerum Novarum en Quadragesimo Anno zich aangespoord gevoelde om nader kennis te maken met de leer der Katholieke Kerk, waarbij hij tot de overtuiging kwam, dat deze leer beantwoordde aan de sociale rechtvaardigheid, hetgeen ten slotte besissend werd voor zijn overgang tot de Roomsche Kerk.

In Amerika zijn de Pauselijke Encyclieken het voornaamste onderwerp van de artikelen in de pers. Over de laatste Encycliek « Caritate Christi » wordt met buitengewoon veel lof gesproken en geschreven.

Aan een hoofdartikel in « Christian Century » ontleenen we het volgende :

« De Paus heeft een beroep gedaan op de geheele wereld : niet alleen op zijn geloovigen, maar op de geheele menschheid.

» Wij maken thans een zware crisis door, zooals de wereld nog nooit gekend heeft. Voor of tegen God, dat is de beslissing waarvoor iedere mensch gesteld wordt in de politiek, in de financieele wereld, in de zedenleer, in de kunst, in het huisgezin en in geheel de samenleving : zoowel in het Oosten als in het Westen, overal wordt de mensch voor deze keuze gesteld die beslissen zal over de verdere ontwikkeling van 's menschen wel en wee.... Weliswaar is een gedeelte van het Pauselijk schrijven alleen voor de katholieken bestemd, maar het is even goed van toepassing op de protestanten, die een grondig onderzoek instellen naar de oorzaken van den wereldcrisis en naar het plan dat de H. Vader voorstelt om den socialen nood op te heffen ».

— **Een geneesheer vergiftigt gansch zijn hezin.** — Een geneesheer Dr. F. Low, uit Highbridge, New-Jersey, was den laatsten tijd in moeilijkheden geraakt. Hij verloor zijne kalanten de eene na den andere ; velen trokken naar de stad waar specialisten woonden en dit bracht den 64 jarigen geneesheer op den dool.

Men zag hem meermalen naar de bank gaan waar hij zijn waarden in bewaring had. Gansche dagen zat hij te rekenen hoe hij er kon door geraken te meer dat hij een jongen op school had en een 11 jarig dochterken te huis.

Dezer dagen gelastte hij zijn jongen zonder fout thuis te zijn dien avond. Toen het huisgezin samen aan tafel zat, zegde de geneesheer dat hij het geraadzaam vond van zijn vrouw en de kinderen in te spuiten tegen den typhus...

Niemand koesterde afgwaan en de inspuiting werd gedaan. Later in den avond, zeggende dat hij een tweede inspuiting moest geven, deed hij zulks weer.... Maar de ... ! brak toen hij zijn zoon voor den tweeden maal inspuitte... Deze was dan in een diepen slaap gevallen. Ontwakende zocht hij zijn moeder op en niemand in de woonkamer vindende werd hij ongerust. Hij vond zijn vader dood liggende op het bed ook zijne moeder en zuster waren bezweken... De wanhopige en krankzinnig geworden geneesheer had hen vergift ingespuit.

— **97.000 dooden.** — Naar de « Amerikaansche veiligheids commissie » mededeelt, hebben ongelukken van allerlei soort in het afgeloopen jaar 97.000 dooden in de Ver.-Staten geeischt. De stoffelijke schade, welke door de ongelukken is veroorzaakt, beliep 2.3 milliard dollar. Hoe ontstellend deze cijfers ook zijn, zij vertoonen toch een verbetering vergeleken met die van 1930, in welk jaar 99.000 menschen door allerlei ongelukken het leven verloren. De daling van het ongevallencijfer kan gedeeltelijk verklaard worden door de goede uitslagen van de voorlichting en gedeeltelijk door de economische inzinking waardoor de bedrijvigheid der nijverheid beperkt werd.

Dit aandeel van de nijverheid aan de vermindering van het ongelukkencijfer is grooter dan uit het totale cijfer blijkt, omdat op eenige andere gebieden het aantal ongevallen is toegenomen. Zoo zijn er in het afgeloopen jaar 600 personen meer gedood dan in 1930 door auto-ongelukken. In particuliere woningen kwamen 29.000 ongelukken voor met doodelijken afloop, in de nijverheid 17.000. Sinds 1888 zijn er in Amerika niet zoo weinig menschen gedood bij spoorwegongelukken als in 1931. Ook het aantal vliegtuigongevallen is sterk gedaald,

FRANKRIJK.

Bloedige familiehaat in de Isère. — Een drama, de afloop van een ouden twist tusschen twee families, gebeurde op de bman van het dorp Trept naar het gehucht Cozannce, twee kilometer van daar.

Te Cozance (Isère), woonden, in eene afgelegen hoeve, de twee gebroeders en de zuster Vachet. Donderdag, rond 21 ure, ging Marius Vachet naar Trept, om daar, in eene herberg eenige aankoopen te doen ; men zag hem sinds niet meer terug.

Welnu, Vrijdag morgen, vonden de gendarmen in een veld tusschen Trept en Cozance, nabij een vijver, de sporen van eene verschrikkelijke worsteling. Het koren was vertrappeld en stukken van kleederen lagen op den grond verspreid. Vachet moet daar aangerand en in het water geworpen zijn. Deze vermoedens zijn gegrond.

In de tien laatste jaren werd de hoeve der Vachet herhaaldelijk in brand gestoken: in October 1923 brandde zij schier geheel af, en er was voor 100.000 frank schade. Het onderzoek bleef zonder uitslag.

In Augustus 1929 brandden de stallen af; al het vee kwam in de vlammen om. De gendarmerie hield een 18 jarige jongeling aan, Pierre Firoud, die bekentenissen afleegde. Na eenige maanden in het gevang doorgebracht te hebben, trok hij zijne bekentenissen in en werd, ten slotte terug in vrijheid gesteld. Hij verdween en men zegde te Trept, dat hij naar Marokko getrokken was.

Doch de brandstichtingen hielden niet op : den 2 Februari 1930 werd de oogst door een derden brand vernield. Sinds dien datum kreeg de familie Vachet wekelijks vijf of zes naamlooze dreigbrieven ; Marius vooral werd erin bedreigd.

Het dient gezegd dat, sinds jaren een haat, door eene geldkwestie ontstaan, tusschen de familie Vachet en eene andere familie van Trep heerscht. Deze laatste familie telt nog maar twee vertegenwoordigers, de gebroeders Durand. Tegen een hunner, Jean, 41 jaar oud, is een verbod van verblijf genomen. In Juni 1930, werd hij van al de brandstichtingen verdacht aangehouden, doch moest bij gebrek aan bewijzen, uit 't gevang gelaten worden. Sinds vestigde hij zich te Genas, nabij Lyon, en de rust keerde in de streek van Trept terug. Maar Donderdag morgen verscheenen de gebroeders Durand te Trept terug en de volgenden nacht verdween Marius Vachet op geheimzinnige wijze. De gebroeders Durand zijn te Genas niet teruggekeerd. De vijver zal nu doorzocht worden om het lijk van den verdwenen landbouwer terug te vinden, daar men overtuigd is dat hij vermoord geworden is.

— **Kind de voeten afgemaaid.** — Te Saint André bij Rijssel, is een schrikkelijk ongelijk gebeurd. De arbeiders van den landbouwer Paul Ghesquière waren met een groot maaimachien bezig den oogst af te doen. Zij hadden niet bemerkt dat het 3 jarig kindje van den werkman Engevrier, die zelf bij het machien arbeidzaam was, in het koren aan 't spelen was. Het arme kind werd door de scherpe zelsen van het maaimachien getroffen en beide voetjes letterlijk afgemaaid. Het was de vader zelf die zijn vreeselijk verminkt kindje opraapte. Het slachtoffertje werd in hopeloozen toestand naar het gasthuis te Rijssel overgebracht.

— **Op pantoffels rond de wereld.** — Te Nancy kwam Maandag de Deensche journalist Peter Nissen aan, die een tocht van ruim zeven jaar om de wereld heeft gemaakt en zich thans op weg bevindt naar Parijs, het eindtoel van zijn voettocht. Hij heeft zijn wandeltocht gemaakt op pantoffels en heeft gedurende zijn geheelen tocht geen hoofddekking gedragen. Gedurende zijn zevenjarige wandeltocht heeft Nissen 236 paar pantouffels gebruikt, 14 costums en 17 wandelstokken. Sedert zijn vertrek uit Kopenhagen op 25 Maart 1925 is hij driemaal ziek geweest en heeft resp. 1, 2 en 12 weken in verschillende ziekenhuizen doorgebracht. De kosten van zijn wereldwandeling bestrad hij uit de opbrengst van zijn feuilleton-bijdragen voor eenige groote Kopenhaagsche dagbladen.

ITALIE.

Zaterdag hield de wegenmilitie op de Via Flaminia te Rome een auto aan wegens gevaarlijk hard rijden.

Tot grooten schrik van de milicianen werd de auto bestuurd door Mussolini. Zij stamelden verontschuldigingen, doch de Duce was in goeden luim en prees hun plichtsbetrachting.

Toen hij hoorde, dat de mannen oud-strijders waren, hield hij nog een gemoedelijk praatje met hen en ten slotte deed hij de mannen het genoegen zijn handteekening te plantsen op hun identiteitskaart.

ENGELAND.

Zijn vrouw vermoord. — HAAR ECHTGENOOT KON HET LIJDEN NIET LANGER AANZIEN. — Te Mitcham, een klein plaatsje in de omgeving van Londen, heeft zich een vreeselijk drama afgespeeld. In genoemd plaatsje woonden sedert jaren de 54 jarige Arett met zijn 60 jarige vrouw. De vrouw was reeds sedert geruimen tijd ernstig ziek en de man had eenige familieleden laten overkomen om haar te verplegen. Toen men de slaapkamer van de vrouw wilde binnengaan vond men de deur gesloten. Men maakte zich ongerust en waarschuwde de politie, die de deur insloeg.

Een vreeselijk schouwspel vertoonde zich aan de blikken van de binnentredenden. De vrouw lag dood op haar bed met afschuwelijke verwondingen aan het hoofd, terwijl zij met een paar bretelles scheen te zijn gewurgd.

In het vertrek heerschte groote wanorde. Uit alles bleek, dat de vrouw zich met groote heftigheid verdedigd moet hebben tegen haar aanvaller, die niet anders dan haar echtgenoot kan zijn. Het was niet moeilijk na te gaan hoe het drama zich heeft toegedragen. In haar bed aangevallen had de vrouw, hoewel gewond zijnde, nog de kracht om op te staan en te ontsnappen. Zij werd echter in de kamer achternagezet en op het hoofd geslagen, waardoor zij het bewustzijn verloor. De aanvaller nam haar toen op, legde haar op het bed en voltooide zijn werk door de vrouw met een paar bretelles te wurgen.

Na zijn daad bedreven te hebben is de man verdwenen. De politie heeft tevergeefs de geheele omgeving afgezocht.

Men vermoedt, dat de man, die wanhopig was door het lijden van zijn vrouw, er een eind aan heeft willen maken en daarna zelfmoord heeft gepleegd.

De politie denkt, dat hij zich verdronken heeft en zal thans dreggen in een naburige rivier.

MEXICO.

Boerenopstanden. — Uit Orizaba wordt gemeld, dat opstandige boeren, ongeveer zestig in getal, het stadje Maltrata, zijn binnengevallen. Zij doodden den burgemeester en zijn zoon. Door de regeeringstroepen werden 46 boeren aangehouden, waarna de rust kon worden hersteld.

Gelijktijdig, is onder een groep boeren te Magueyes, eveneens een opstand ontstaan die evenwel dadelijk werd onderdrukt.

NEDERLAND.

Kudde schapen door een trein aangereden. — EENE GROOTE SLACHTING. — Woensdag middag reed de personentrein Roermond-Maastricht, die omtrent 10 minuten over 1 uur uit Roermond vertrekt, den onbewaakten overweg te St-Joost, onder de gemeente Echt, op een kudde schapen, die zich grootendeels op de spoorbaan bevond. De kudde bestond uit 240 stuks. Hiervan werden 63 op slag gedood, terwijl nog 4 schapen later moesten worden afgemaakt. De herder, de 50 jarige ongehuwde m. Hendriks, uit Melick, bevond zich te midden van de dicht op elkaar gedrukte dieren aan de tegenovergestelde zijde vanwaar de trein naderde. Hij werd eveneens door de locomotief gegrepen en circa 80 meter meegesleurd. Hij was op slag dood. Hoewel de machinist uit alle macht remde en nog gebruik maakte van den zandstrooier, need de trein nog ongeveer 300 metar door en kwam daarna eerst tot stilstand. Door de groote snelheid van den trein was een ramp niet te voorkomen.

Het was ter plaatse een waar slagveld. De bloedende lichamen der dieren, waarvan er verscheidene doormidden waren gereden, lagen over en langs de spoorbaan verspreid. De locomotief zat vol bloed. Verschillende dieren werden over den afstand van 300 meter medegesleurd.

De herder bevond zich, zooals gezegd te midden der schapen en had al zijn aandacht noodig om te voorkomen, dat de dieren zich op den spoorweg verspreidden en heeft daardoor waarschijnlijk het naderen van den trein niet bemerkt. Ook is het mogelijk, dat hij zich op het laatste oogenblik niet meer uit de dringende massa der dieren heeft kunnen bevrijden. De beide honden liepen om de kudde heen niets waarschuwde voor het onheil, dat met donderend geweld nader kwam.

De beide herdershonden zorgden dat geen enkel dier ontsnapte, doch juist hun toewijding droef vele dieren in den dood. Blatend gingen de schapen verder totdat plotseling de sneltrein zich in het midden stortte en baas en de beide honden, alsmede een groot deel der kudde in één slag doodde.

Kort na het ongeluk graasden de meeste dieren, die niet door het onheil waren getroffen, weer langs de spoorbaan. Slechts enkele schapen lager ter zijde van den weg en blaatten klagelijk ; zij hadden waarschijnlijk een klap van de machine gekregen. De trein had zeer aanzienlijke vertraging.

De schapen, welke aan den landbouwer H. Frenken, te Melick toebehoorden, waren niet verzekerd.

SPANJE.

Militair oproer. — Een beweging gericht tegen de regeering, is Woensdag tegen den morgen uitgebroken. Men kent den oorsprong er van nog niet. Er staat enkel vast, dat de beweging van militairen aard is. Vermoed wordt, dat vooral de officieren, die, tengevolge van de legerhervorming, op rustgeld werden gesteld, zich bij de opstandelingen hebben gevoegd.

Bij het aanbreken van den dag, was de regeering weer den toestand meester, na een revolutie tusschen politie en de oproerlingen.

Van de opstandelingen werden er 3 gedood, terwijl enkele agenten, zeer erg gekwetst werden.

Talrijke aanhoudingen. — Er grepen talrijke aanhoudingen plaats.

Het eerste treffen tusschen politie en opstandelingen, gebeurde in het Paleis van Verkeerswezen, tusschen 4 en 4.30 ure 's morgens.

De belhamels der beweging, die den val der reeeering beoogden, waren voornemens, de verbinding onmogelijk te maken tusschen het ministerie van Oorlog en dat van Verkeerswezen en Posterijen, zoodat ze